

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

9 юли 1969 година*

По дело 5/69

с предмет преюдициално запитване от Oberlandesgericht (Апелативен съд), Мюнхен, отправено на основание член 177 от Договора за създаване на Европейска икономическа общност, постъпил в Съда, по висящото дело пред упоменатия съд между, **FRANZ VÖLK**, търговец, Kempten (Германия),

и

ETABLISSEMENTS J. VERVAECKE (Société de Personnes à Responsabilité Limitée),
Брюксел,

преюдициално решение относно тълкуването на член 85, параграф 1 от упоменатия договор,

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател на състав, г-н A. Trabucchi и г-н J. Mertens de Wilmars, председатели на състав, г-н A. M. Dornier, г-н W. Straus (докладчик), г-н R. Monaco и г-н P. Pescatore, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Gand

секретар: г-н A. Van Houtte

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 5 декември 1968 г., постъпило в деловодството на Съда на 28 януари 1969 г., Oberlandesgericht, Мюнхен, по силата на член 177 от Договора за създаване на ЕИО, внася в Съда въпрос дали, за да реши попада ли оспорваният договор в обхвата на забраната, предвидена в член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО трябва да се вземе предвид частта от пазара, която ищецът действително е завладял, или която се е стремил да завладее в държавите-членки на ЕИО, по-специално в Белгия и Люксембург, територията, за която ответникът се ползва от абсолютна закрила.

2. Съдът няма право в рамките на член 177, параграф първи, буква а) да прилага Договора към конкретен казус. Въпреки това той може да извлече от редакцията на решението

---

* Език на производството: немски.

засягащо материята въпросите, които се отнасят изключително до тълкуването на Договора.

3. Повдигнатият въпрос се отнася до споразуменията, които се характеризират от факта, че производителят, който е предоставил на дистрибутор изключително право на разпространение на своите продукти за определени страни на Общия пазар се е задължил да закриля дистрибутора си от доставки, които могат да се направят в тези държави от трети страни, а дистрибуторът се задължил да не продава конкурентни продукти.

4. Така въпросът се свежда до това дали при решаването дали такова споразумение попада в обхвата на забраната, предвидена в член 85, параграф 1 от Договора, трябва да се отчете частта от пазара, която предоставилият правото контролира или възнамерява да придобие на предоставената територия.

5. Ако едно споразумение е способно да засегне търговията между държавите-членки, трябва да е възможно да се предвиди с достатъчна степен на вероятност въз основа на сбор от обективни фактори правни или фактически, че въпросното споразумение може да въздейства пряко или непряко, към момента или в бъдеще, върху модела на търговия между държавите-членки по такъв начин, че да може да затрудни постигането на целите на единния пазар между държавите.

6. Още повече, че забраната на член 85, параграф 1 се прилага само, ако въпросното споразумение има също за цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на Общия пазар.

7. Тези условия трябва да се преценят като се отчетат действителните обстоятелства на споразумението. Като последица едно споразумение попада извън забраната на член 85, когато има само незначително въздействие върху пазарите, като отчита слабото положение, което засегнатите лица имат на посочения продуктов пазар. Така едно споразумение, предвиждащо изключително право на разпространение, дори включващо изключителна териториална закрила като се вземе предвид слабото положение на засегнатите лица на продуктивния пазар за територията, обхваната от изключителното право може да избегне забраната, предвидена в член 85, параграф 1.

По съдебните разноски

8. Разходите, направени от Комисията на Европейските общности, която представи своето становище на Съда, не могат да бъдат предмет на възстановяване.

9. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството по време на спор, висящ пред Oberlandesgericht, Мюнхен, и че решението за поемане на съдебните разноски, следователно, принадлежи на този съд

По изложените съображения Съдът реши:

като се произнася по въпроса, отправен от Oberlandesgericht, Мюнхен, с определение на Съда от 5 декември 1968 г.:

Споразумение, предвиждащо изключително право на разпространение, дори включващо изключителна териториална закрила като се вземе предвид слабото положение на засегнатите лица на продуктовия пазар за територията, обхваната от изключителното право, може да избегне забраната, предвидена в член 85, параграф 1.

Подписи